

Bastian Pedersen

Hvem er jeg?

Jeg er en mand på 23 år, der studerer medicin i Odense, der altid vil gøre sit yderste for at mennesker omkring mig har det godt.

Jeg er rummelig og tålmodig overfor mine medmennesker.

Til trods for altid at have oprigtighed med i mine projekter, så har jeg også en vilje til at blive rykket i min tro.

Hvorfor gør jeg ting?

Det handler om at folk hjælper hinanden med at gøre verden til et bedre sted for hinanden.

En verden hvor man aktivt blander sig for at skabe de forbedringer man kan se for sig.

Hvordan gør jeg ting?

Jeg lytter og jeg søger at forstå. Med respekt for at jeg nok ikke altid vil kunne gøre dette fuldstændigt.

Jeg følger mit indre moralske kompas, som jeg ofte holder oppe mod virkeligheden.

Jeg opsøger opgaver, når jeg føler at jeg kan gøre den forskel der skal til, eller når der er brug for at jeg træder til.

Det skal virke fornuftigt og rigtigt.

Et af mine midler er massage.

Hvad har jeg gjort? I IMCC (mig mig mig....)

2012-nu:

Aktiv i Sexekspresen. Eskalerende

2014:

Kassér i lokalbestyrelsen i Odense. Ikke min kop te.

Mit første forårsseminar.

2015-nu:

IMCC træner, det er for fedt.

2x international repræsentant for IMCC, det er for vildt.

Formand for lokalbestyrelsen Odense, det der har lært mig mest.

Opgaver i landsbestyrelsen (Den spændende del)

Jeg føler at IMCC er en organisation, hvor studerende kan udfolde sit potentiale, et sted hvor folks ideer om en bedre verden kan udmunde i aktiviteter, der netop dette. Jeg ser IMCC som en organisation, der gør noget godt for verden.

Jeg mener dog, at **sammenholdskraften og fællesskabsfølelsen** i IMCC er tynd på nogle af de mest kritiske steder i IMCC, i aktiviteterne. Vi har aktiviteter som ikke føler at IMCC gør noget for dem, eller at de ikke kan se hvad de får ud at have medlemmer i IMCC. Enten det, eller også har de svært ved at se ideen ved IMCC. Vi har altså et problem, hvor vi må se om hvilke løsninger vi kan finde hertil.

For **når vi samarbejder** og kan finde ud af at definere en fælles vej mod en **bedre verden**, så er det, at man rykker på ting. Ud over forudsætninger, og hen i retning af vores formål og visioner.

Men har vi alle med?

Sjældent. Ofte er deadlines alt for tæt på til at man har en jordisk chance for at **prioritere noget virkelig fedt**. Der ikke taget hensyn til at vi har afdelinger som er ret forskellige både med hensyn til geografien men også kulturen. Og det skal der være respekt for.

Sådan at alle kan føle sig **velkomne og inkluderede** i det fantastiske arbejde vi udretter.

Min vision for det vi vil arbejde for i landsbestyrelse er altså; mere fællesskab, og bedre mulighed for inklusion, samt en respekt for hinandens forskelligheder.